

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 008574 19 Кж
Бања Лука, 08.5.2019. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог М.М., због кривичног дјела разбојништво из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби оптуженог, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 008574 18 К од 28.11.2018. године, у сједници вијећа, одржаној дана 08.5.2019. године, донио је

ПРЕСУДУ

Дјелимичним уважавањем жалбе оптуженог М.М., преиначава се пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 008574 18 К од 28.11.2018. године и укида одлука о одузимању имовинске користи, изречене оптуженом том пресудом, док се жалба, у односу на одлуку о трошковима кривичног поступка, одбија, као неоснована, и у том дијелу првостепена пресуда потврђује.

У преосталом дијелу првостепена пресуда остаје неизмјењена.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 008574 18 К од 28.11.2018. године, која је донесена на основу Споразума о признању кривице, оглашен је кривим оптужени М.М., због кривичног дјела разбојништво из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, (у даљем тексту: КЗ РС), и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (двје) године. На основу члана 94. став 1. и 2. КЗ РС, од оптуженог је одузета имовинска корист у износу од 755,00 КМ, прибављена извршењем кривичног дјела. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, који се односе на трошкове паушала у износу од 150,00 КМ, све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде под пријетњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио оптужени, због одлуке о одузимању имовинске користи и трошковима кривичног поступка, са приједлогом да се, у том дијелу, укине побијана пресуда. У образложењу жалбе се наводи да је оптужени, имовинску корист прибављену извршењем кривичног дјела, у новчаном износу од 755,00 КМ, вратио оштећеном, што је био један од услова за закључење Споразума о признању кривице, да је доказ о уплаћеном новчаном износу предочио и уплатницу предао као доказ. Надаље, наводи да је током поступка „сарађивао“ и тиме није проузроковао било какве трошкове.

Одговор на жалбу није достављен.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Према утврђењу побијане пресуде, оптужени је имовинку корист прибављену извршењем кривичног дјела, у новчаном износу од 755,00 КМ, платио на рачун оштећене, Спортска кладионица W. доо Б.Л. Овакво утврђење произилази из списка предмета јер је, на рочишту за разматрање Споразума о признању кривице, као доказ одбрана уложила потврду од 23.11.2018. године о уплати наведеног новчаног износа на рачун оштећене, који доказ тужилац није оспорио, као вјеродостојан.

Слиједом наведеног, основани су жалбени приговори, којима се указује на повреду Кривичног закона из члана 312. став 1. тачка д) ЗКП РС, јер није било основа за примјену одредбе члана 95. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, обзиром да оптужени, имовинску корист прибављену извршењем предметног кривичног дјела, није задржао за себе, већ је, у цјелости платио оштећеној.

Ради тога је овај суд, у смислу одредбе члана 328. став 1. ЗКП РС, дјелимичним уважавањем жалбе оптуженог, преиначио побијану пресуду и укинуо одлуку о одузимању имовинске користи, изречену оптуженом том пресудом.

Насупрот наведеном, нису основани аргументи из жалбе, којима се оспорава правилност и законитост побијане пресуде у дијелу одлуке о трошковима кривичног поступка.

Наиме, на рочишту за разматрање Споразума о признању кривице, у смислу члана 246. став 6. тачка а) ЗКП РС, оптужени се изјаснио да је упознат са свим могућим посљедицама тог Споразума, укључујући и посљедице у вези са трошковима кривичног поступка.

Приликом разматрања Споразума о признању кривице, одбрана није указала да би плаћањем трошкова кривичног поступка било доведено у питање издржавање оптуженог и лица које је дужан да издржава, и тиме услова које прописује одредбе члана 99. став 4. ЗКП РС, за ослобађање обавезе накнаде трошкова кривичног поступка, а у жалби нису приложени докази, нити су изнесене неке нове чињенице, за основаност примјене цитиране законске одредбе.

Из наведених разлога, није основана жалба оптуженог у дијелу одлуке о трошковима кривичног поступка, ради чега је одлучено као у изреци ове пресуде, на основу одредбе члана 327. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић